

kun at beregne efter denne Kvota. Saasnart Mandens Tjenestetid derimod har været mere end 2 Aar, faar Enken altid $\frac{1}{8}$ af hans Indtægter uden Hensyn til, hvor lang Mandens Tjenestetid har været.

Efter Forholdets Natur og af Hensyn til den Byrde, som Statskassen i saa Henseende kan paatage sig, maa Enkepensionen selvfølgelig være begrænset til et mindre Beløb, end det Embedsmanden selv havde Krav paa, og altsaa bestemmes efter et andet og lavere Forhold til hans Embedsindtægt end for hans Vedkommende. Men det kan dog — især efter Nutidens Forhold — næppe være Tvivl underkastet, at Størrelsen af Enkepensionen efter Pensionslovens Regel langt fra er tilstrækkelig til endog blot nogenlunde at sikre Embedsmændenes Enker Levevilkår i Forhold til, hvad Billighed kunde kræve under Hensyntagen til Arten af den af Manden beklædte Stilling.

Ved Vurderingen af Enkernes pensionsretlige Stilling maa det dog tages i Betragtning, at der paa anden Maade ved Statens Foranstaltning er sikret dem et Supplement til Pensionen om end ganske vist ved økonomisk Opofrelse fra Mandens Side, nemlig ved Gennemførelsen af den pligtige Enkeforsørgelse — hvortil nogle Bemærkninger senere skal knyttes.

II. C. Om Enkepensionen gælder det ligesom for Embedsmandspensionen, at Retten til den fortsatte Nydelse i visse Tilfælde bringes til Ophør.

Disse Ophørsgrunde er delvis de samme, som gælder for Embedsmanden, nemlig:

1. at hun tager Ophold i Udlandet uden Opnaaelse af kongelig Tilladelse til at nyde Pensionen dér,
2. at Pensionen ikke bliver hævet i et Tidsrum af 3 Aar, uden at lovlig Forhindring bevises, og
3. at der overgaar hende Dom for en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Men ved Siden heraf er særlig for Enkerne bestemt:

4. at Pensionen ogsaa ophører, naar hun indgaar nyt Ægteskab.

Til denne sidste Ophørsgrund er dog knyttet den Bestemmelse, at Retten til Pensionen genindtræder, naar den paagældende paany bliver Enke (derimod ikke i Tilfælde af Skilsmisse). Lovgivningen har saaledes vel gjort den fortsatte Nydelse af Enkens Pension betinget af, at hun ikke opnaar Forsørgelse ved Indtræden i senere Ægteskab, men har dog villet holde hende Adgangen aaben til atter at opnaa Pensionen, om hun skulde miste sin nye Forsørger.

Hvad angaar Embedsmandens efterladte Børn er Forholdet dette, at disse, hvad enten Moderen lever eller ikke, ikke har nogen lovmæssig Ret til Pension efter Faderen. Derimod er der som alt tidligere berørt aabnet en Adgang til, at der ved kongelig Resolution efter Finansministerens Indstilling kan bevilges Enken, som Tillæg til hendes Pension, et Beløb som Opdragelseshjælp for de uforsørgede Børn, naar Omstændighederne findes at tale derfor. Saadant Pensionstillæg til faderløse Børn kan gives med indtil 100 Kr. aarlig for hvert Barn og tilstaaes indtil Barnets fyldte 18. Aar under Forudsætning af, at Tilstedeværelsen af de begrundende Omstændigheder (o: Enkens ugifte Stand og trængende Forhold) stadig er til Stede og godtgøres.

Ved Fastsættelsen af Beløbets Størrelse tages der efter den Praksis, som i saa Henseende har udviklet sig i Finansministeriet, særlig Hensyn til, hvor betydelig Faderens Embedsstilling har været.

For de faderløse Børn er det endelig bestemt, at der under tilsvarende Forhold som for de faderløse kan tilstaaes en aarlig Pension indtil det fyldte 18.